

Ἀσφάλειαι — Κλάδος Πυρός — Κλάδος Ἀτυ-
χημάτων — Κλάδος Μεταφορῶν — Κλάδος
Ζωῆς — Κλδος Αὐτοκινήτων, Τρακτέρ, Μοτο-
ποδηλάτων κλπ.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ «ΦΩΝΗ»

Λογογραφικά προβλήματα

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΦΟΡΕΪΑ

Α) ΣΠΑΛΕΤΤΟ

Από τον κ. Γ. ΚΟΜΗΝΟ

Είναι αίσιον πως η φορεσία δεν αποτελεί μοναχά κοινό σημείο έ-
ξωτερικής εμφάνισης και αναγνώρι-
σης μας — μικρής ή μεγάλης — αν-
θρώπων κοινωνικής ομάδας, αλλά
δηλώνει και τη νοοτροπία της γενι-
κά και τις σχέσεις της με το παρελ-
θον και την παρούσα. Τοιούτο, το
ιδιαιτέρως σημαντικό, δίνει μεγαλύ-
τερη έμφαση στα μεγάλα προβλή-
ματα έρευνας της ελληνικής φο-
ρεσίας, κατά κανόνα άφορούν
ρεαλές, απλές Σπαλεττές, απλές Αι-
δηψές κιά, που οι έ-δικοί μελετη-
τές συνδέουν τη διακόσμηση του
με τη Βυζαντινή χρυσοορμητική.
Όλα συνήγορον γιά πλατύτητα
όρια έρευνας και πλατύτητα ανα-
ζητήσεων κατ'εργασίαν. Η τολμηρή
σκέψη μάλιστα θα μπορούσε να
συνδέσει το έξωσπαστο φουαγιάν με
άρχαιες προϊστορικές Κρητικές κα-
τεβόλαδες.

Ώστόσο τα προβλήματά μας δεν
μένουν μοναχά στη καταγωγή. Δεν
μπορούμε με επιστημονική θεβα-
ρίτητα να ξέρουμε — μιά και λει-
πουν οι πληροφορίες — ούτε αυτόν
άκομα τον ουσιαστικότερο και άν-
τικειμενικότερο σκοπό δημιουργί-
ας και άποστολής του σπαλεττίου.
Τόν περασμένο αιώνα πάντως φαί-
νεται πως δεν αποτέλεσε τη ξεχω-
ριστή φορεσία κάποιας εύτοχης
στέγης ή κάποιας όρισμένης
ήλκας αλλά φορέθηκε και σαν υψι-
φύκτη και σαν γιορτινή και σαν
καθημερινή και άπ' όλες τις ήλκας.
Χωρίς προσδιοριστικές ουσια-
στικές διαφοροποιήσεις, μπορούμε
να δεχτούμε σαν άδρες διαχωρι-
στικές γραμμές στη χρησιμοποίη-
ση, την ποιότητα ή το χρώμα του
υφάσματος, το χρώμα του κεφαλο-
δεσμού και της κάλτσας. Έτσι ή
λειτουργικότητα των μερών δίνει
μια κοινότητα στο χαρακτήρα χω-
ρίς αποκλειστικότητες και περ-
σμούς που πάντα όμως άφορούν
το πρόσφατο και όχι το μακρύτε-
ρο παρελθόν. Δυστυχώς λείπουν
άπό τη Τριφυλική φορεσία σημαν-
τικά σημεία αναφοράς που θα
μπορούσαν να ήταν κάπως κατα-
πονητικά. Δεν πρέπει να θεωρη-
σώμε άόληπτη κι αυτή την έλλει-
ψη στο κόσμημα, ενώ το περιήρη-
μα Χωκέρων μαντήλις της μέσης
μυλμής γιά τελευταία σκαλοπάτια έ-
ξελιγής που διαμόρφωσαν πλου-
σιότερη ύπόσταση εμφάνισης. Το μόν-
ο διαχωριστικό ρόλο του σπαλετ-
τίου πρέπει, ν' αυτόν αναζητήσωμε
στα κοινωνικά οτώματα που άλλω-
στε του προσδίνει, και τη λαϊκή κα-
ταγωγή του, φορέθηκε άπό τη χω-
ριάτσα και τη γυναικία Τριφυλι-
τίσα της μέσης τάξης, την ίδια
και μόνον τη δημιουργό του.

Έτσι με λίτο χαρακτήρα με κε-
φαλοδέσμο χωρίς στολίδια και χρυ-
σοφικία, με άπλο τοσμέρι, άπό ύ-
λικο κατασκευής εύπλοστο, λινό-
ρι ή μαλλί και σπανιότερα θαμβά-
κι, και μετάξι, σε χρώμα κόκκινο ή
πράσινο παρμένο άπό κάποια ρί-
ζα, με μοναδικό στολίδι του την
πολύτιμη καρφίτσα στο στήθος το
σπαλεττίο δημιουργήσε και δια-
μόρφωσε την τοπική του αυτότε-
λέα. Μιά αυτότέλεα που την έλ-
λειψη έμπορικότητας έμεινε χωρίς
πεντηνταχίους και έκφυλισμούς,
δυσμενένη άπό το έθιμο και τη
τοπική καλαισθησία. Πέρα άπό τα
προβλήματα σχέσης και καταγω-
γής που πιά πολύ άφορούν το λα-
ογράφο έρευνάς, ένα πρόβλημα
άίρετο άλλως, η άπουσία άπό τη
συνολική Μπενάκη του Σπαλετ-
τίου μας. Ένα πρόβλημα με χωρίς
επιστημονική άπαιτηση ζητά άπ'
όλους μας τη λύση του.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΜΗΝΟΣ

Φιλολόγος

Ταξιδιωτικά

ΣΤΗΝ ΠΑΡΓΑ & ΤΟΥΣ ΠΑΞΟΥΣ

Από τον κ. ΜΙΧ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟ

Πηγαίνοντας γιά την Πάργα εί-
χα την εύτυχία να περάσω άπ' το
μυρταίο της Νικόπολης, καθώς και
το μνημείο του Ζαλόγγου. Είναι
χρήσιμες οι άναθεματισίες μας στα
σημαντικά αυτά μέρη.

Η Πάργα, όπως την κατηφορεί
ο Ζήλοφος Πεζόβολος, όρθνη στη
θάλασσα με τα παιχνίδια των θρά-
κων, της νησίδας, των σκόπελων
και των ήμικυκλικών άμμουδιών
της παισιωμένης όλόγυρας σε μιά
σμεράγδην χάρη από έκτέρσεις
έλαστικών, θέλει, λές να περ-
σώσας, άπ' τις έκτες που άκούμ
πά στα Ίονια νησιά, με τα όποια
και στο παρελθόν είχε ένωση και
συνταυτισμό την τύχη της. Είναι
ώραία, σαν πού να πετάει παι-
λούδα και δεν κρατά το Ήπειρω-
τικό χρώμα, μα κάτι ίσως το νησι-
ωτικό.

Κρατιέτα, άπ' το θαμπόσποστο,
γκρίζωπο κάστρο της. Τα παλιά
σπίτια έσπαρουν την γραφικότητα
άν και προστέθηκαν πολλές άνε-
τες πολυκατοικίες γιά να εξυπ-
ρετήσουν την πυρετώδη τουρι-
στική κίνηση. Δημιουργήθηκαν κέν-
τρα κι' ύπαθρια παζάρια στο σύγ-
χρονο στυλ. Τελαντεύονται, δέ στα
νερά της άρκτα πλεούμενα. Το
καλοκαίρι δείχνει κέφι κι' άμερι-
νούς με προεκτάσεις και ο' αλ-
λες έκτες, όπως το Λιχνός Μπίτσας.

Οι άνθρώποι της μένουσας άνο-
θέουσι Ήπειρώτες. Είναι άπόγονοι
κείνων που συνδράμαν το
Σεΐλι, που σαν πολυλήκη ή Πάρ-
γα άπ' τους Άγγλους στην Πύλη
και τον Άλπαρά, άπομακρύνθη-
καν άπ' την πόλη της άφου στις
17 Μαΐου 1817 ξεθάγοντας κάψα-
να το όσα των προγόνων γιά να
πάρουν την σκόνι μαζί τους. Δεί-
χνει έτσι ένα κορμώδη σθένος
που συγκλόνισε την παγκόσμια
γνώμη.

Η Πάργα έπ' κατακουζήνων στα
Βυζαντινά χρόνια ήταν άπ' τις ξε-
χωριστές Ήπειρωτικές πόλεις, στη
δέ Ένετοκρατία των Ίονίων νή-
σων συμπεριλαμβάνονταν ο' αυτές
με τον χαρακτηρισμό «μάτι κι' αυ-
τή της Κερκυρας». Έλευθερώθηκε
στά 1913.

★

Και να γιά τους Παζούς... μ' έ-

ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ

Από τον κ. ΒΙΚΤ. ΠΑΝΑΡΙΤΟ

Στο πάνω μέρος του Ποταμού
προς Καραβά υπάρχει ή τοποθεσία
«Ανεμόμυλος». Βγήκε έτα, γιάτί
υπήρχαν 200 μέτρα πιά πάνω ά-
πό το πηγάδι, «Πευκάκι» δύο άνε-
μόμυλοι. Ο πάνω ήταν του Βρε-
τού φάτσα πατέρα του μετέπειτα
συμβολαιογράφου του Ποναμού
Σπύρου Βρετού φάτσα. Αυτός ο
μύλος είχε κτισθεί άπό τον φουε-
νό που την κόρη του Σμαράγδω
πήρε γυναικα ο Βρετός φάτσα.
Αυτός ο μύλος καταβλήθη το
1925 περίπου και χτισήκαν τα σπύ-
ρια του Γιάννη και Σπύρου Βρετού
φάτσα.

Λίγο πιά κάτω άπό το μύλο του
φάτσα υπήρχε ο άνεμόμυλος του
Παναγιώτη Μεγαλοκονόμου — Γου-
ρουλ —, ο όποιος τον είχε αγορά-
σει και καταβλήθη λίγο άργότε-
ρα άπό το 1925.

Οι συμβολαιογράφοι που περά-
σαν και εργάσθηκαν στον Ποταμό
ήσαν οι Γεωργίου Μεγαλοκονόμος
που είχε το γραφείο στο Βικτω-
ρα το μαγαζί, ο Γεώργιος Μαρού-
λας πάτερρας της Σταματούλας Πε-
ντοπούλου που ήτο διπλή στού Λε-
βαδίτη του καφεζιάν στο Μαρού-
λας καζί, ο Σεμτέκοιλος που ή-
ταν στο γωνιακό του Βουτσί του
Μιρκίου, ο Δασκαλόπουλος — Παρ-
δάλης — με γραφείο στο παλά-
το του Τσίρκου, έπειτα ο Άνδρέας Κα-
τούλης άπό τα Κατούλιανικα —
Μουτζουδάς — με γραφείο στο ά-
νώ του Μνήν του Μαλού. Και τε-

λευταία άπό το 1930 — 1951 ο
Σπύρος Βρετού φάτσας με γρα-
φείο εις το μέγαρο της Κοινότη-
τος Ποταμού άπέναντι άπό το πα-
λιό σπίτι του Γιάννη του Τατο-
λίου που το άγόρασε μετά ο Γιάν-
νης Κορνός — Παναγιώτης —.
Ο φάτσας είχε τότε γραμματέα
(γραφέα) την Εύθυμία Πρωτοβάλ-
τη κατέπιν Άλφερν.

Θυμάμαι στις Κοινότητες έκλο-
γες στο 1951 στον Ποταμό, δεν
έβαζε κανείς ύποψηφίότητα γιά
πρόεδρος. Ο μόνος που έβαλε ή-
ταν ο Μιρκός ο Κρίθαρης — Βου-
τάς —. Όταν ο κόσμος είδε πού
θα φθάνα, άποφάσαν και έπει-
σαν να βάλουν ύποψηφίότητα με
δεύτερο ψηφοδέλτιο οι Νίκος Λε-
βαδίτης, Νίκος Π. Τριφύλλης και
άλλοι. Βγήκε λοιπόν το ψηφοδέλ-
τιο του Λεβαδίτη και έγινε Πρό-
εδρος. Κράτησε όμως λίγους μή-
νες και παρτήθη. Τότε ανέλαβε
ο Νίκος Π. Τριφύλλης — Άκναράς —
άπό τα Τριφυλιάνικα και έκτοτε
έκλέγεται συνεχώς Πρόεδρος με-
χρι σήμερα πού γράφω (6.7.81).
Είναι ο μόνος πρόεδρος στο Νησί
που έμεινε τόσα χρόνια Πρόεδρος.
Ίσως και όλης της Έλλάδας. Εί-
ναν προσηνείς και πρόσφατοι να κά-
μη κόψη διεκδίκησης και έξυπ-
νότητα στους κατοίκους της Κοι-
νότητας.

Έπ' τη εύκαιρία αναφέρω ότι εί-
να, έγγονος έκ μητρός του «Λύ-
κου» και έκ πατρός του «Θράκου».

018-55-74620 V.N.I.

ΣΟΒΑΛ 69 ΣΟΝΟΦΑΝ 'V

ΝΟΥΑΝΑΝ

005 2208 "

ΕΕ2 6208 V.N.I.

V ΣΟΒΑΛ

ΝΟΙΣΛΟΒΑΝ

ΣΗΤΙΦΑΝ ΝΑΥΙ ΣΑΝΟΚΙΝ

ΛΟΝΙΣΑΠ ΙΝΑΒΑΝΟΕ

ΙΝΙΣΙΛΕ ΙΝΑΚΙΝΣΕΠΟΠΗ

ΒΙΣΜΟΚΟΝ - ΒΙΣΑΚΟΜΕΝΑ

Παραδοσιακά

Ξόρκια γιά τις άρρώστιες

Από την κ. ΤΑΣΙΑ ΜΑΥΡΟΓΕΩΡΓΗ - ΧΑΣΙΑΚΟΥ

4. Γιά το ρόζυγκα (λόζιγκα)

«φεύγα ρόζυγκα 'πό μένα
κι' αμε στην άγκαστρωμένη,
πού 'χει και πολλά παιδιά
και μεγάλη παραστιά».

Το ζόρκι, τουτό το λέει μόνος
του έκείνος, πού τον πιάνει ξαφ-
νικά λόζιγκας, γιάτί είναι στιγμι-
αίο περιστατικό και δεν μπορεί να
τρέχει γιά την ζορκίστρα. Γι' αυ-
τό λέει «φεύγα λόζιγκα 'πό μένα».
Έτσι στέλνει το λόζιγκα στη γκα-
στρωμένη.

Φαίνεται ο λόζιγκας ώφελει στην
έγκυμοσύνη, γιάτί δυναμώνουν οι
κοιλιακοί μύες και κρατείται κα-
λύτερα το παιδί. Λέει άκόμα, πώς
τον στέλνει στην «άγκαστρωμέ-
νη», έπειδή έχει πολλά παιδιά και
τον μαράζει ο' αυτά, όπως μοιρά-
ζει κάθε μάνα τη μπουκιά της στα
παιδιά.

Οι περισσότερες λέξεις έχουν
μέσα τους το (ρ) και το (α) πού
βοηθούν στο άνοιγμα του στόμα-
τος και παίρνοντας ένάσος «άσβε-
νής», πού περνάει ο λόζιγκας. Γι'
αυτό έπαναλαμβάνεται, το τετρα-
στιχο τρεις φορές, ώστε, ώπου
να τελειώσει, περνάει ο λόζιγκας.

Υπάρχει και άλλο δίστιχο (15
σύλλαβο) πού ζορκίζει το λόζι-
γκα:

«Έγώ κι' ο θιός κι' ο ρόζυγκας
πέλαγος περάσαμε
κι' έγώ κι' ο θιός έθνηκαμε κι' ο
ρόζυγκας έπνίγη».

Και τουτό έπαναλαμβάνεται
τρεις φορές. Έδώ ο «άρρωστος»,
πού τον θέλει συνοδοιπόρο και προ-
στάτη, άφηνοντας το «ρόζυγκα»
στο πέλαγος και πνίγεται.

5. Γιά τήν αγιάθωνα (έξανθήματα)

«Τυφλός τυφλήν έγκάστρωσε,
τυφλό παιδί έν έκάμνη,
ούτε ο μέρμηγκας κολή,

ούτε ή μύγα σπλήνα,
ούτε κι' άπάνω κεφαλή,
ούτε και κάτω ρίζα».

Το ζόρκι έπαναλαμβάνει τρεις
φορές ή ζορκίστρα. Με τα δύο
πρώτα στίχια, ζορκίζει το «τυ-
φλό παιδί», δηλαδή το έξάνθημα,
πού το γέννησαν οι «τυφλοί». Έ-
δώ έννοει, ίσως, τους άπρόσεκτους
ή άμαρτωλούς γονείς, πού δεν
φρόντισαν όσο έπρεπε το παιδί
τους ή δεν το συμβούλεψαν να
προσέχει, γιά ν' άποφυγει τα έ-
ξανθήματα της νεότητας (δοθι-
νες στο πρόσωπο) ή άλλα παρό-
μοια.

Τα ύπόλοιπα στίχια είναι ίδια,
πού λέγονται και γιά τον «κρυό»,
ή γιά κάθε άπόστημα (κολή του
μέρμηγκα, σπλήνα της μύγας κλπ.).

6. Γιά το μούρο

(άπόστημα αδένα)

«Στεΐ Χριστού το περδολί

φυτρώσανε τρία δεντρολάκια:

Δαφνιά, μπλιά, μουριά,

Δαφνιά, μπλιά ριζώνει

και μουριά τη ζερζιώνει.

Κι' ο Χριστός τα εύλογά

κι' όλα τα δασκορπά».

Άφου έα πεί τα λόγια αυτά ή
ζορκίστρα, τρυπάει με σουβλερό
ξύλο μούρας το άπόστημα, άπ' ό-
που τρέχει πύον κι' αίμα, όποτε
εξαφανώνεται ο πόνος. Ύστερα ρί-
χνει στην άνοιχτή πληγή γάλα
μούρας. Στην προκειμένη περίπτω-
ση είναι γάλα σκυιάς (συκομυ-
ρας), γιάτί ή μουριά δεν θνάζει
γαλακτούχο ύγρο. Το γάλα της σ-
κυιάς έχει θεραπευτικές ιδιότητες,
καταπραίνει τους πόνους και θε-
ραπείει το άπόστημα.

Άφου τα δύο «δεντρολάκια», ή
δαφνιά και ή μπλιά, δεν προσφέ-
ρουν άποτελεσματική θεραπεία,
έρχεται ή μουριά όρμητική και ά-
κόρεκτη και τα «ζερζιώνει», όπως
ζερζώνει (εραπειώνει) και το μού-
ρο. Γιά να φανεί, όμως, και ή ώ-
φέλη των δέντρων πού ή μουριά
«ζερζιώνει», το ζόρκι, λέει πως τα
«εύλογά ο Χριστός», ενώ συγχρό-
ως «διασκορπά» όλα τα «κακά».
Πάλι έδώ μπαίνει στο ζόρκι ή θεϊ-
κή δύναμη, πού φανερώσει, ότι
χωρίς αυτή το ζόρκι είναι άνακυ-
ρο γιά θεραπεία.
(Συνεχίζεται)

ΤΑΣΙΑ ΜΑΥΡΟΓΕΩΡΓΗ -

ΧΑΣΙΑΚΟΥ

συνέχισε την έργασια του φου-
ντου. Ο Κώστας λοιπόν ο Βενάρ-
δος ήταν ένας ευγενής και πολύ
ήσυχος άνθρωπος και όταν άκούγε
καυγά έμεινε απή μέση και έλε-
γε με ευγενικό τρόπο ο' αυτούς
πού τσακωνότουσαν: Ειρήνη υμίν.
Έκτοτε του κόλλησαν αυτό το
παρατσούκλι. Όταν άργότερα φη-
σε το κορμώδη, είχε κάμει ένα
θεαμαίο μπάζ με πολύ ώραία
λουλούδια πίσω άπό το έργοστά-
σιο του Μεγαλοκονόμου στον Ποταμό.
Αυτός επίσης εφύεψε τους ευκα-
λύτους άπό του Μπουμπάλη το
σπίτι μέχρι τα Μελιτάνικα. Το
1978 καταβλήθη στον Ποταμό το
κτίριε του Βουτσί, στο πάνω μέ-
ρος του Ποταμού πού άλλοτε ήταν
μαγαζί του γέρο Βουτσί, ραφείο
της Μαρούσας Στρατηγού, Ταχυ-
δρομείο και όδοντοιατρείο του Πε-
ρική του Κασομάτη.

Το 1978 σπαμάπησε το έργοστά-
σιο του Σταύρου Μεγαλοκονόμου
να εργάζεται στον Ποταμό, γιάτί
ο Σταύρος είχε άρρωστήσει άπό
την καρδιά του και ο γιός του
Μιχάλης πήγε στον Πειρά και
έπρεσε δουλειά στην Κολγκέιτ.

Ένα πολύ ένδιαφέρον μού άφη-
γήθη ή γυναικία του Χάρη Παναγ.
Κορναίου (γιού του Μπελοπα-
ναγιώτη) άπό τον ποταμό, ότι
ζούν και τα 9 παιδιά του Μπελο-
παναγιώτη στην Αυστραλία. Το με-
γαλύτερο 65 χρονών και το μι-
κρότερο περίπου 50. Τα 8 μένουν
στο Πέρο και το μεγαλύτερο, ή
Νίτσα σύζυγος του Μανώλη Κορ-
ναίου — Λερίου — στο Σύντηναι
το σπουδαιότερο ότι όλοι είναι ά-
γαπημένοι μεταξύ τους. (Ίανου-
άριος 1981).

(Συνεχίζεται)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΠ. ΣΟΥΡΗΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ ΕΙΔΩΝ ΑΛΙΕΙΑΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ

Γούτ.αρη 21 - 23 (στοά Πολίτου) Πειραιεύς,

Τηλ. 4123385

ΔΙΚΤΥΑ ΚΑΙ ΝΗΜΑΤΑ ΝΑΎΛΟΝ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

ΤΡΑΝΖΙΤΟ — ΔΙΚΤΥΑ ΜΑΝΟΜΕΝΑ ΕΤΟΙΜΑ

ΑΡΜΑΤΩΜΕΝΑ — ΦΕΛΛΑ — ΜΟΛΥΒΙΑ —

ΣΧΟΙΝΙΑ — ΠΑΡΑΓΑΔΙΑ — ΜΙΣΙΝΕΖΕΣ —

ΑΓΓΙΣΤΡΑ — ΨΑΡΑΚΙΑ — ΚΑΘΕΤΕΣ —

ΑΠΟΧΕΣ — ΠΕΖΟΒΟΛΑ — ΚΑΛΑΜΙΑ —

ΨΑΡΟΤΟΥΦΕΚΑ — ΜΑΣΚΕΣ — ΠΕΔΙΛΑ

ΚΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΑΛΙΕΙΑΣ

Δι' έρασιτέχνας και έπαγγελματίας

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ — ΛΙΑΝΙΚΗ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «ΚΥΘΕΡΕΙΑ»

Μιχαήλ Εύαγ. Μεγαλοκονόμος.

ΑΓ. ΠΕΛΑΓΙΑ ΚΥΘΗΡΩΝ

Τηλ. (0733) 33.321

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ίδεολογική συνέπεια και υποχρεώσεις

Οι πρόσφατες εκλογές, απέδειξαν ότι μαν ακόμη φορά την προσηλυτική πλειοψηφία των Κυθρίων όσον και των Αντικυθρίων, εις τον συντηρητισμόν.

Διά τουτο, και οι εκλεγέντες Βουλευτάι Πειραιώς της Νέας Δημοκρατίας, έχουν υποχρέωσιν να μη διαφεύσουν την ιδεολογικήν συνέπειαν αυτών των ανθρώπων.

Εστω και από την θεσιν της

Αντιπολιτεύσεως, όφείλου να προωθήσουν τα κοινά προβλήματα και των δύο Νήσων, όπως, και να συμπαράστανται εις τα κατ' ιδίαν των, Άνομιόνομεν να επισκέπτονται συχνότερα τας Νήσους αυτές και τους ανθρώπους των, ώστε ο κόσμος να αισθανθή έντονον την παρουσίαν των.

Η εφημερίς μας, θα είναι συνεπικήως εις πάσαν τοιαύτην προσπάθειάν των.

Τα «Φανάρια του Διογένους»

Ένα από τα ευτράπελα, των τελευταίων εκλογών, του Νησιού μας.

Κατά τας παραμονάς της 18ης Οκτωβρίου, νεαροί κυρίως όπαδοί του ΚΚΕ και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έπεδραν επί των οίκων, ηλικιωμένων κυρίως συμπατριωτών μας, διά να τους πείσουν να ψηφίσουν τόν κόμμα των. Παρατηρείτο λοιπόν τόν φαινόμενον, μέσα εις την νύκτα, να κινούνται με φακούς, ως σύγχρονοι Διογένηδες, διά να απρατεύσουν περισσότερους συν-

τράφους, θέτατοι, διά την νύκταν των εις τόν Νησί. Καθώς όμως έπληθύνον εις την οίκαν του υπό κατήκον, έδλεπαν άλλους, με φακούς του συγγενούς κόμματος, όποτε και άνέκρουον πρηνά και έκρύβοντο, να περάσουν οι άλλοι διά να συνεχίσουν μετά αυτού.

Τελικά, και πρόσ μεγαλύν από γοητεύσει των τα φανάρια των, δεν έφύγισαν και πολύ, διότι, τέ συντηρητικό κόμμα, συγκέντρωσαν την πλειοψηφίαν του εκλογικού σώματος της Νήσου μας.

Αποπήματα

Πληροφορούμεθα, ότι εις τόν μετατέθεντα έκ της Μονής του Όσιου Θεοδώρου, Ιερέα Ιάκωβον Καλλιόριν, καταλογίσθη υπό της Μητροπόλεως Κυθρίων, η αξία της παραγγελθείσης και τοποθετηθείσης καμπάνας της εκκλησίας του Όσιου, άνερχομένη εις τόν ποσόν των 34.000 δραχμών, και τουτο, διότι η παραγγελία έδόθη, άνευ προαγορευμένης έγκρίσεως του Μητροπολίτου.

Δέν γνωρίζομεν τι έμεσολάβησεν, ώστε να γίνει ο καταλογισμός αυτός, εις θάρος ενός Ιερέως, ο

όποιος κατά τόν ολιγόχρονον διάστημα της παραμονής του εις τόν Νησον μας, έπέδειξεν άξιόλογον δραστηριότητα, αλλά τόν γεγονός και μόνον ότι η Μητροπολίτης, ο έμφοινζόμενος ως άγαθος και άνεξίτικτος, έπιδόθηκε εις τόν Ιερέα να πληρώσει την καμπάνα, άρκει να τόν χαρακτηρίσει.

Έλπιζομεν, ότι θα εύρεθούν άρκετοί Κυθρίοι, διά να έξοφλήσουν την όφειλήν της καμπάνας του Όσιου Θεοδώρου, προς τόν πτωχόν Ιερέα Ιάκωβον Καλλιόριν.

Αυθαιρεσίες

Έπανερχόμεθα εις ένα θέμα τό όποιον εθίγη πρό καιρού, αλλά δυστυχώς δέν ελάβεμεν άπάντησιν.

Εις τήν τοποθεσίαν «όφουρνι» του Καραβά, μερικοί από κεκτημένη ταχύτητα άρχισαν να πωλούν κτήματα κατά θούλην, περιλαμβανομένων όμως και ξένων ιδιοκτησιών. Και ως προς αυτά μέν,

τόν λόγον έχουν τήν δικαστήριαν, τό κακόν όμως είναι ότι εις αυτά συμπεριλαμβάνεται και τό παλαιόν γήπεδον του χωριού, όποτε τόν λόγον θα έπρεπε να έχη η Κοινότης, διότι ως υπεύθυνος Άρχης θα πρέπει να αποθαρρύνει κάθε τέτοια ένέργεια, η όποία αποδεικνύει, ότι οι αυθαιρεσίες έχουν ήραση σπόν Καραβά.

Ο Μητροπολίτης εις Αυστραλίαν

Πληροφορούμεθα ότι ο Μητροπολίτης Κυθρίων, άνεχώρησεν τήν 23ην Νοεμβρίου δι' Αυστραλίαν, όπου θα παραμείνι περί τας 17 ημέρας, επισκεπτόμενος τήν Κυθηραϊκήν όμογένειαν του Μπρίσμπαϊν και του Σίδνεϊ.

Η μετάβασις του, έγινετο κατόπιν προσκλήσεως της Κυθηραϊκής Αδελφότητος του Μπρίσμπαϊν, η όποία και συνέταξεν ολόκληρον πρόγραμμα υποδοχής και δεξιώσεων προς τιμήν του. Παράλληλως δέ και τήν υπ' αυτού έγκαινίσαν τών νέων έγκαταστάσεων της Αδελφότητος εις τό νεοαποκτηθέν

ιδέκτητον κτίριον.

Έξ άλλου, ο Μητροπολίτης θα παραρτί και κατά τήν συζήτησιν ένάμιον του Αυστραλιανού Δικαστηρίου, της υποθέσεως του κληροδοτήματος Σκλάβου, της όποίας η ένδοξη ώρίσθη διά τήν 2αν Δεκεμβρίου.

Άς έλπισωμεν, ότι θα φανή άρκετά ένθιμωμένος επί του θέματος και ότι θα υποστηρίξη σθεναρώς τήν άνάγκην της αποστολής των εισοδημάτων του κληροδοτήματος εις Αθήνας και τήν όχι νομή των από τήν Αδελφότητα Κοινοβόλανδης.

Μία ώραία έκδήλωση στό πνευματικό κέντρο Κυθηρίων

Στήν αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου Κυθρίων Αθηνών, έγινε τήν Τετάρτη 11 Νοεμβρίου μία ώραία έκδήλωση με πρωτοβουλία του Κυθηραϊκού Συνδέσμου Αθηνών.

Η έκδήλωση αυτή είχε δύο φάσεις. Τήν πρώτη, εκάλυψε ο γνωστός Κυθηριός Λογοτέχνης Διονύσιος Κουλεντιανός, ο όποιος με θέμα «Ποιητικό ταξίδι στο Νησι» με τήν διακρίνουσα αυτόν λεπτότητα και ευφράδεια, εκάρτισε άμειωτο τό ένδιαφέρον του πολυλήθεους άκροατηρίου, που είχε γεμίσει άσφυκτικά τήν αίθουσα, κάνοντας μία σύντομη αλλά συγκλονώς ολόκληρωμένη αναφορά, ο άλλος εκεινός που με στίχους οικιαγράφου τό Νησι μας και εξακολουσούν να τό ύμνούν.

Με ρέουσα γλώσσα και με τονωμένη άπαγγελία, όποτε τό καλούσε τό θέμα, ο Κουλεντιανός, έκοντας μελετήσει σε βάθος, τους περισσότερους στίχους που έχουν γραφτεί γιά τό Τοίριγο, κατόρθωσε ίδιαίτα να συγκινήσει, οι αυτούς έκμην από τους άκροατές, που δέν έχουν άκόμα γνωρίσει τό Νησι μας.

Τήν δεύτερη φάση της έκδηλώσεως, εκάλυψε η παρουσίασις σε πρώτη προβολή, μιας ταινίας - ντο

κυμανταίρ, που έδημιούργησε ο γνωστός Σκηνοθέτης Άγγελος Θεοδωρόπουλος, έχοντας δουλέψει έναν ολόκληρο χρόνο, γιά τήν παραγωγή της.

Η ταινία αυτή, φτιαγμένη με πολλή αγάπη αλλά και με πλήρη κάλυψη όλων όσων πρέπει να δώσει, είναι καταπληκτική στα χρώματά της, στην σύνθεσή της, στην αλήθεια των όσων παρουσιάζει, αλλά και στην πληρότητά της. Δέν νομίζουμε ότι θα υπήρξη Τοιριγώτης που να της όρθι ψευδαί.

Είναι μία θαυμάσια προβολή του Νησιού μας, και πέρα από τό θερμά συγκαρητήρια που όφείλονται στον δημιουργό της, θα πρέπει η ταινία αυτή να γίνει κτήμα ιδίως των Κυθρίων του έξωτερικού, οι όποιοι μέσα από τις εικόνες της, μπορούν να ζαναζήσουν κάθε τί που προσφέρει τό Νησι μας.

Όπως πληροφορούμεθα, ο κ. Θεοδωρόπουλος, έχει ήδη έτοιμες κόπες της ταινίας αυτής και σκοπεύει να μεταβή στην Αυστραλία γιά να τήν παρουσιάσει και στους εκεί όμογενείς μας.

Οι ευχαριστίες μας και οι εύχές μας τόν συνοδεύουν μαζί με ένα μεγάλο εύχαριστό γιά ό,τι έκανε έδωσε στο Νησι μας.

Απολογισμός των έφετεινών πυρκαϊών στό Νησι

Και τό έφετεινό καλοκαίρι που πέρασε, άφισε βαθιά ίχνη από τις φωτιές που ζεσάσαν στο Νησι μας και που γιά τις περισσότερες από τις όποιες παραμένουν άγνωστα τό αίτια. Εάν συνεχισθί τό κακό, μετά λίγα χρόνια τό Κύθηρα θα έχουν μεταβλήθι σε ένα φαλακρό νησί, που θα τό δένρουν μόνον οι άνεμοι και που τό πράσινο θα άποτελεί παλιά ώραία άνάμνησι.

Ένας απολογισμός των καλοκαιρινών πυρκαϊών, είναι πάντοτε χρήσιμος και ίσως παραβλεπώνται όλους όσους έχουν τήν εύθυνη των κοινών στο Νησι.

Έφετος, έκείνο που είναι χαρακτηριστικό, είναι τό ότι οι φωτιές εκάλυψαν μία ώρισμένη περιοχή που άνηκει στις Κοινότητες Ποταμού και Λογοθέτιανων, και έκαψαν κυρίως θωνώνδεις έκτάσεις, έτσι στη θέση θωνώνδων έκάναν 350 στρέμματα με θάμνους, όταν Άγιο Κωνσταντίνο 8 στρέμματα ιδιωτικής δασώδους έκτάσεως, στον Ιακωβουλόακκο, όπου ήταν και η μεγαλύτερη 3.300 στρέμματα από τό όποία τό 3.000 ίσως έσώζοντο, εγκαταλελειμμένα άγρια, 110 στρέμματα γεωργικές καλλέργειας και 200 στρέμματα δασοκομικά.

Στήν ένδοξη Ποταμού και Λογοθέτιανων περιοχή, έπιασαν 15 περίπου φωτιές σε άγρικές οικιακές τοποθεσίες από τις όποιες οι 6 όφειλόντο σε δραχυλώματα της ΔΕΗ που εκάλυπταν η κάμε μία έκταση ενός περπου στρέμματος.

Γιά τήν κατάσβεση των πυρκαϊών αυτών, ήλθαν τρεις φορές πυροσβεστικά άεροπλάνα, οι πλάτο των όποιων εις μίαν περίπτωση, διαμετρήθηκαν και άπειλησαν ότι δέν θα ζαναζήσουν εις Κύθηρα, όπότε στις δύο περιπτώσεις έγινε άναγκαστικός των πυρκαϊών σε ήδη κατασβεσθείσας περιοχές, όπου θα έπρεπε να είχαν ληφθί μέτρα από τις έπιτόπιες Άρχες, ώστε να μη συμβή αύτό.

Η συστηματική των κατσίκων, εις τήν κατάσβεση των πυρκαϊών, υπήρξε οικειογενής ικανοποιητική, αλλά τελείως άρνητική εις τήν υποθέσιν του έργου των άνεργών των Άρχων γιά τόν έντοπισμό των

δραστών η των υπαίτιων των πυρκαϊών.

Χαρακτηριστικό πάντως στοιχείο, άκρως άρνητικό εις τήν αντιμετώπιση μία πυρκαϊά με μέτωπο έστως και έκαστό μέτρω, είναι και πρωτόγονοι και άπαράδεκτοι. Έπ' αύτό, νομίζομεν ότι θα έπρεπε να γίνουν οικειογενείς ένέργειες και από τις Κοινότητες και από τό Σωματείο μας, ώστε να εύρεθί ένας τρόπος άποκρίσεως έστω μίας πυροσβεστικής ένταξης, τήν όποιαν η άσφακή ύπηρεσία θα είχε τήν εύχέρεια να χρησιμοποιεί ανάλογα με τις παρουσιάζόμενες περιπτώσεις.

Έκείνο τό όποϊον πάντως, γεννά έρωτηματικά γιά τις έφετεινές πυρκαϊές, είναι γιά τό ποιος ήταν ο στόχος εκείνων οι όποιοι έθαλιν ώρισμένες από αυτές οι όποιες ήταν φανερό ότι έπρόκειτο περί έμμετρών. Οι γνώμες επ' αύτό είναι πολλές και ποικίλες, όλοι όμως εννούν περί έντεκδικήσεως, ή άλλου περί οικολογικής άσφακής, ή άλλω δά τήν δημιουργία έσοκότητων, άλλα όλες είναι, νεφελώδεις και μόνον σε εικασίες μπορούν να άποδοθούν. Έκείνο που είναι βέβαιον, είναι ότι οι φωτιές στο Νησι μας, και πάντοτε σε μία έπικύκλωση τεμαχικής κινήσεως, δημιουργεί μία άνασταρχή και άποσταθερότητα τόν ομαλό ρυθμό της ζωής του τόπου.

Μήπως αύτός είναι ο στόχος των έμμετρών, όποτε θα πρέπει να έρευνηθί τό θέμα εις βάθος, από τους αρμοδίους; Εμείς τό θέτομεν, με τήν έλπίδα ότι κάποια μέτρα θα ληφθούν, ώστε τό έρχόμενο καλοκαίρι να περάσει άνώδυνο γιά τό Νησι μας.

Όσο γιά τήν Δασική Ύπηρεσία των Κυθρίων, είναι βέβαο ότι άντιμετώπισης όσο μπορούμε καλύτερα τήν όλη κατάσταση και είναι πρόσ τήν τήν, τό ότι μόνον έπαινει άκούστικα γι' αύτήν.

ΤΟ ΤΡΙΦΥΛΛΕΙΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΑΘΗΝΩΝ ΕΤΙΜΗΣΕ ΤΟΥΣ ΕΥΕΡΓΕΤΑΣ ΚΑΙ ΔΩΡΗΤΑΣ ΤΟΥ

Τό έράδι της 27ης Νοεμβρίου, εις τήν αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου των Κυθρίων, με πρωτοβουλία του Συμβουλίου του Τριφυλλείου Ιδρυματός Αθηνών, έτιμήσαν οι Μεγάλοι Ευεργέται και Δωρητάι του Ιδρυματος, μέσα σε μία έορταστική άτμόσφαιρα γεμάτη σεβασμό και τιμή τόσο γιά τους εν ζωή όσο και γι' αυτούς που δέν είναι πλέον ανάμεσα μας.

Περισσότερα από έκαστον πενήντα άτομα παρευρέθηκαν με έπικεφαλής τό Προεδρείο του Ιδρυματος και του Συνδέσμου Αθηνών και εκπροσώπων της Αδελφότητος Πειραιώς. Από τους τιμωμένους παρόντων, ο κ. Μηνάς Λογοθέτης, ο κ. Πάλλ Πανάρετος, ο κ. Θεόδωρος Άρχειντούλης, οι Άφοι Γ. Στρατηγού, η Κυρία Ρενέα Κασμάτη και εκπρόσωπος της οικογενείας Όρασιόπουλου.

Η όλη έκδήλωση είχε τόν χαρακτήρα συνεστιάσεως, κατά τό έπιδόρημα της όποίας έλαβε τόν λόγον ο Πρόεδρος του Ιδρυματος Κεθνηγής του Πανεπιστημίου κ. Γεώργιος Κασμάτης, ο όποιος άνεφέρθη δι' όλίγων εις τό μέγεθος των προσφορών των δωρητών και ευεργετών, χάρις εις τας όποιες κατορθώθη η άνετος λειτουργία του Γρακκομείου Κυθρίων, καθώς και έμνημόσυσε όλους εκεινους οι όποιοι κατέσταναν δύνα τήν τήν Ιδρυμα του Νοσοκομείου

Κυθρίων και των όποιων η μνήμη θα μένει άμόλητος. Άνεφέρθη επίσης εις τας σημαντικές προσφορές τόσο των έπωνύμων όσον και των άνωνύμων Κυθρίων του έσπερικού και του έξωτερικού, χάρις εις τας όποιες συνεχίζεται η άόφωτος λειτουργία των Ιδρυμάτων μας, και τέλος εύχαρίστησε έξ όνόματος των Κυθρίων τους παριστάμενους Ευεργέτας και Δωρητάς, τό έργον των όποιων είναι άξιον προς μίμνησιν.

Υπό τό αύτό πνεύμα, ώμίλησε δι' όλίγων και ο Πρόεδρος του Κυθηραϊκού Συνδέσμου Αθηνών κ. Ν. Φασιόας. Έν συνεχεία τόν λόγον έλαβεν έκ μέρους των τιμωμένων ο κύριος Μηνάς Λογοθέτης, ο όποιος με τήν διακρίνουσα αυτόν ευφράδειαν, έκαμε μίαν σύντομον αναφορά εις τους λόγους οι όποιοι τόν ώθησαν εις τήν πρόσφατον μεγάλην δωρεάν του, αλλά συγκλονώς ώμίλησεν και περί της πρόσ τους συνανθρώπων μας υποχρεώσεως όπως τους συντρέξομεν, έφόσον η έννοια αγάπης προς τόν πλησίον, είναι, συνηφασμένη και προς τήν χριστιανικήν ήθικήν.

(Τόν λόγον του κ. Λογοθέτη θα δημοσιεύσωμεν εις προσέχες φύλλον της εφημερίδας μας).

Τήν ώραίαν αύτήν εκδήλωσιν, έκλεισε Κυθηραϊκή μουσική από τών γνωστών δίσκων κυθηραϊκών τραγουδιών.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΜΕ

Από τήν Δίδα ANNITA ΠΑΝΑΡΕΤΟΥ

Αγαπητή φωνή,

Άφορη αύτης μου της έπιτολής άποτελεί ένα γεγονός που έχει ζενίσε, τόσο τήν μητέρα μου όσο κι' έμένα και που, θα πρέπει να προσέσω, δέν μπορούμε να τό παραμερίσουμε άδασάνιστα. Πρόκειται, με λίγα λόγια, γιά τόν Συνέσμο και τήν αδελφότητα των συστηματικά μας άγνοούν στην περίπτωση των διαφορών εκδήλωσεων των σχετικών με τό Τοίριγο (έκδηλώσεις που μαθαίνουμε είτε τυχαία από γνωστούς που ρωτούν γιατί δέν τις παρακολουθήσαμε, είτε «κατόπιν έστής» από τις τακτικές εφημερίδες).

Τό πράγμα δέν θα είχε τίποτα τό περιεργό αν αύτή ήταν η στάση που άναέκεαν τπρσσαν τα παραπάνω Σωματεία. Αλλά στην προκειμένη περίπτωση δέν συμβαίνει κάτι τέτοιο και είλικρινά δέν μπορούμε να καταλάβουμε τόν λόγο αύτης της αντιμετώπισης, ειδικά μάλιστα όταν μέχρι

πριν 21)2 χρόνια - τότε που ζούσε ακόμα ο Παναγιώτης ο Πανάρετος - κατακυλώμασε από κάθε είδους προσκλήσεις του Συνδέσμου και της Αδελφότητος.

Δέν θα θέλαμε η μητέρα μου κι' εγώ να πιστέψουμε - αν και δυστυχώς τά γεγονότα σ' αύτό τό συμπέρασμα μας οδηγούν - πως όταν φύγη γιά πάντα ένας Κυθηριός, διαγράφεται, μαζί και όλη του η οικογένεια, που θεωρείται πλέον ζηνή προς τό νησί. Στήν περίπτωση που όντως κάτι τέτοιο συμβαίνει, πληροφορούμε τους άρμούς ότι η γυναίκα και η κόρη ενός έλληνικού Κυθηρίου - κάτι που νομίζω πως χωρά όποιαδήποτε έμφαση όσον άπό οφείλουμε - είναι, ποτισμένες με τήν ίδια αγάπη που έτρεφε κι' εκείνος γιά τό Τοίριγο, άγάπη που έχουμε εκδηλώσει έπισυναλημμένα και με κάθε δυνατό τρόπο, και δέν διαστίζω εύτε ντρέσονται να τό πώ.

Εύχαριστώ γιά τή φιλοξενία.

ANNITA Π. ΠΑΝΑΡΕΤΟΥ

Από τόν κ. ΓΙΑΝΝΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΑΗ

Αγαπητέ κ. Τατοίλια,

Η ένδοξη έκδήλωση κριτική από τόν στελλών της έκρίτου εφημερίδας «Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΙΩΝ» του τελευταίου λογοτεχνικού έργου μου «Ο ΣΕΙΡΙΟΣ ΣΚΟΤΕΙΝΙΑΣ» μου παρέχει τήν ευκαιρία να πρσώ σε μερικές προσωπικές έκμνησιν, καλύπτον τό χωρό ενός τυπικού και τετρίμενου εύχαριστώ.

Ο παράγων λογοτεχνία, άποτελεί γιά τόν υποφαινόμενο στοιχείο ζωτικής άνάγκης και όχι μέσο προσωπικής αυτοπροβολής. Έκείνο που με άπασχολεί όταν έργοζομαι, στην περιοχή του γραπτού λόγου, δέν είναι η εικόνα όσον η ένδοξή της και η σωστή καταγραφή των άντδράσεων του άνθρώπινου χαρακτήρος. Ξέρω ότι η προσπάθειά μου στον κόσμο του λόγου είναι περιορισμένη, οι στόχοι όμως παραμένουν ύψηλοι.

Η έλληγορική σημασία του μύθου με βοηθάει να μεταφέρω στον άναγνώστη μου μία σειρά από συμβολικά μηνύματα που άφορούν στην κατάρτιση της προσωπικής του εύτυχίας. Έμμεσα θα βλέπω, κι' αύτός είναι ένας βασικός λόγος που με κάνει να σημειώζωμην την άναστροφή των τυφλών. Ένας άγώνας είναι άριστος όταν δέν διακρίνεται τούς πόδους και τις έλπίδες του άγωνιστή. Ο καρσοκοπημός είναι τό όπλο των δειλών η άποκαλυφτή όμως και άν άδισιέλης θύρα συνθέτει τόν κότμον του πραγματικού ήρωος.

Η σημερινή ανθρωπότητα δέρεκε

τα, μία καταλυτική περσο που είναι άδύνατον να άνακαταστήθί χωρίς άρδεις μεθόδους και προγράμματα. Οι άνθρωποι αξίες κλειδώνονται, οι μνήμες των ένθιμων μαρτυρών ποσοποιούνται. Άρβύλλες και έπαγωγικές πολιτικές παλεύουν άπογινώσκοντα να διατηρήσουν ψυχικά τις μάζες, καλλιεργώντας έντεχνα τό μύθο ενός υπερπροσδόκτου άλλα νοέου μένου φλεγματισμού. Η φράση του Διόσκρου «Τό παν χάθηκε όταν οι κακοί μεταχειρίζονται τους καλούς σαν παράδειγμα κλεισμού» έρκεται έδώ τη έλευρη της έκφρασης. Συναθροσά ν' αναζητούμαι και δέν μπορώ πιά να σταματήσω. Θα προχωρήσω ως τό τέλος, άσ' έφ' όσον γιά τό είδος της άναμωδης. Με συγκινεί η ποσιότητα και όχι τό πλήθος.

Προτιμώ επ' τούς ανθρωπικούς τόν άνδρωτο, τό έλκεκτικό αύτό κύτταρο που γιναντώθηκε στις φλόγες δύο πολέμων και δέν γνωρίζει τί θα πη συμβασμός. Προτιμώ τόν όρο του επαναστάτη όπ' τόν επαναστατημένο, γιά να θυμώ μιά φράση του Γκορκι. Πιστεύω ότι, ο ρεαλισμός είναι οι καλύτεροι μέθοδοι ν' άντιδράση κανείς στις άδυσίες σιτισμένες μιας άποχής άγλης η σημερινή. Η προβολή με ικανοποιεί χωρίς να με έφασπάζει. Τό γεγονός ότι έρκεται τη δέουσα άνταπόκριση από μαχητάς του δίκου σου άναστήματος, αύτό και μόνο μου άρκεί.

Μετά τιμής

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΑΗΣ

DECORATION ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΕΠΙΠΛΟΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ — ΕΠΙΒΛΕΨΕΙΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ

ΚΟΣΜΑΣ ΣΓΓ. ΚΟΥΣΟΥΡΗΣ

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ 70 — ΜΟΣΧΑΤΟΝ
ΤΗΛ. 94.16.652 — 48.23.267

ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΓΙΟΥΛΑ Π. ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΧΡΥΣΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ
ΧΡΥΣΩΝ ΚΟΣΜΗΜΑΤΩΝ

Κολοκοτρώνη και Χαβρίου 2 Αθήναι τ.τ. 125
Τηλ. 3226.908 - 3232.095 - 3231.771 Οικ. 6519.141

Ταξίδια-Μεταναστεύσεις

IONION
TRAVEL OFFICE

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΦΛΩΡΙΑ

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΙΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΔΙ' ΟΛΑ ΤΑ ΜΕ-

ΡΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΟΔΟΣ ΠΛΑΝΕΤΩΝΟΣ 2 — ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ. 36.38.241 — 36.21.362